

Zadeva C-280/04

Jyske Finans A/S proti Skatteministeriet

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Vestre Landsret)

„Šesta direktiva o DDV – Člen 13(B)(c) – Oprostitve – Oprostitev dobav blaga, ki niso upravičene do odbitka – Preprodaja vozil, ki jih je rabljena kupilo lizing podjetje – Člen 26a – Posebna ureditev za prodajo rabljenega blaga“

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca L. A. Geelhoeda, predstavljeni
22. septembra 2005 I - 10686
Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 8. decembra 2005 I - 10704

Povzetek sodbe

- 1. Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Oprostitve, določene s Šesto direktivo – Oprostitev dobav blaga, ki niso upravičene do odbitka – Nacionalna zakonodaja, v skladu s katero so predmet davka transakcije, s katerimi davčni zavezanec preprodaja blago, ki ni izključeno iz pravice do odbitka, potem ko ga je sam uporabil – Dopustnost
(Direktiva Sveta 77/388, člena 13(B)(c) in 17(6))*

2. *Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Posebna ureditev za rabljeno blago – Pojem obdavčljivi preprodajalec – Podjetje, ki preprodaja vozila, ki jih je kupilo rabljena za namene svoje dejavnosti lizinga – Vključitev*

(Direktiva Sveta 77/388, člen 26a(A)(e))

1. Določbe člena 13(B)(c) Šeste direktive 77/388, kot je bila spremenjena z Direktivo 94/5, ki se nanašajo na oprostitve dobav blaga, ki niso upravičene do odbitka na podlagi člena 17(6) te direktive, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, v skladu s katero so predmet davka na dodano vrednost transakcije, s katerimi davčni zavezanec preprodaja, potem ko ga je sam uporabil, blago, katerega nakup ni bil predmet izključitve pravice do odbitka v skladu s členom 17(6) navedene Direktive 77/388, kot je bila spremenjena, čeprav za ta nakup, opravljen pri davčnih zavezancih, ki niso mogli obračunati DDV, ni bilo možno odbiti vstopnega davka.

dobave blaga, katerega nakup v skladu z nacionalno zakonodajo ni bil upravičen do odbitka. Besedilo tega člena glede tega ne dopušča nobene druge razlage, ki bi omogočala, da bi se davčni zavezanec, ki se ni mogel sklicevati na tako izključitev, izognil dvojni obdavčitvi.

(Glej točke 23, 24 in 26 ter točko 1 izreka.)

Ker pravo Skupnosti trenutno ne vsebuje nobene določbe, ki bi naštevala izdatke, ki niso upravičeni do odbitka davka na dodano vrednost, lahko države članice ohranijo svojo obstoječo zakonodajo na tem področju, dokler zakonodajalec Skupnosti ne sprejme skupnostne ureditve o izključitvah. Oprostitve, predvidena z določbami člena 13(B)(c) Šeste direktive, se lahko torej nanaša le na

2. Člen 26a(A)(e) Šeste direktive 77/388, kot je bila spremenjena z Direktivo 94/5, ki se nanaša na posebno ureditev obdavčitve razlike v ceni, ki jo doseže obdavčljiv preprodajalec pri dobavah rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, je treba razlagati tako, da se podjetje, ki v okviru rednega opravljanja dejavnosti preprodaja vozila, ki jih je kupilo rabljena za namene svoje dejavnosti lizinga in za katera nadaljnja

prodaja ob nakupu rabljenega blaga ni bila glavni cilj, ampak samo sekundarni cilj, ki je dodaten cilj lizingu, lahko obravnava kot „obdavčljivi preprodajalec“ v smislu te določbe.

Na trgu prodaje rabljenih vozil bi obdavčitev celotne prodajne cene dobave, ki jo opravijo lizing podjetja, povzročila izkrivljanje konkurence v škodo teh in v korist zlasti podjetij, ki trgujejo z rabljenimi vozili, in bi imela koristi od ureditve obdavčitve razlike v ceni. Da bi se namreč zadovoljila upravičena pričakovanja kupcev, da plačajo enako ceno za vozila enake kakovosti ne glede na to, ali jih prodaja podjetje, ki trguje

z rabljenimi vozili, ali lizing podjetje, slednje ne more razumno od te cene odbiti zneska davka na dodano vrednost, ki ga dolguje, saj bi to povzročilo znižanje njegove marže. Tako uporaba ureditve, določene v členu 26a Šeste direktive, za lizing podjetja, ki delujejo v navedenih okoliščinah, omogoča, da se doseže cilj, ki ga je določil zakonodajalec Skupnosti s sprejetjem te ureditve, namreč izogniti se dvojnemu obdavčevanju in izkrivljanju konkurence na področju rabljenega blaga.

(Glej točke 28, 40, 41 in 44 ter točko 2 izreka.)